

והשתחוּ ל"ה בהר הקדש בירושלים עם ביאת משיח צדקו
 כי בא יבא לא יאחר כי לא איש אל ויכזב וכן אדם ויהנחם
 כאשר העיד עדות נאמנה בלעם נביא האומות בפרשת
 בלק ורי לי בזה כי הודאת בעל דין כמאה עדים דמי ואו
 יהיה ה' אחד ושמו אחד.
 עד הנה דברי ענך בן אמתך. אנרדם שניאור קורויל.
 אמשתיירדם באחד בכסליו שנת ה' אלפים ק' סאות וצחד
 ועשרים לבריאת השמים:

EPISTOLA II.

לאיש האמונות דובר נאמנות הולך נכוונת כמה רר אנרדם
 שניאור קורויל יצ"ו ולכל ביתו ולכל בני עמו שלום וצלחה
 רבה מאת אלהי אטן הק"בה אמן ואמן כר לי טאור ארני
 מר לי טאור כי חשרתני כער שקר כאיש הולך רכיל שנותן
 דופי בעמיתו יען אשר כתבתי שכספי אשר בא אליך בסף
 משנה הוא. אך בני-ונכוהים דנריי ולא תכזבנה שפתותי
 כפי משנה הוא לי ולא לך וזאת אשר אמרה אגרת
 הראשונה ששלוחי הוצרכו לו לדרך או נאמר מהם ואני
 כאשר חוסרתי חוסרתי. ועליך שמעתי כי איש הגר אתה
 ואנשי המלאכת הזאת בדורנו ובארצנו מהעבים מדת הקדמונים
 אשר הושע הנביא ע"ה מדבר בה כנען בידו מאזני מרמה
 לעשוק אהב ועצת רשעים רחקה ממך. ומה הצעק אלי
 על ארבעה הזווים שכר המוכיל את מכתבי לביתך והנה
 השאל השאלתם לי ואני השב אשיבם ועתה קח לך את
 המעות האלה שלא תאמר כי העשר הני או שהייתי
 במזיקך ואני לא כן אדמה ולבני לא כן יחשוב כי להטיבך
 גלבכי ולהאיר עיניך בדברי אמת כי הפצתי ביקר עמך
 שתנישו לגאולה אשר כלתה נפש בני ישראל הופוצים
 נקוות אליה אמנה לא איש אל ויכזב וכן אדם ויהנחם
 הוא העיד ויאמת דבריו אשר נכתבו ביד זכריה הנביא ע"ה
 כה אמר ה' צבאות כימים ההמה אשר יחזיקו ויגו והחזיקו
 בכף איש יהודי ויגו כי לפנים נהיתה זאת כארבעים שנה
 לפני חורבן בית שני כצאת התורה נציון ודבר ה' מירושלים
 ביד בני עמי הארץ והירו לאבותיכם להזהר בהם לכבדן
 כדבר!